

[POSTYLLARZ *sb m*

postyllarz, postylarz.

Teksty nie oznaczają ó; a pochylone.

pl N postyllârze. ◇ G postyllârz(o)w.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. błędnie zam. tamże.

Autor postylli: Ale fłuchay iáko ie [słowo boże] też PoŃtyllarze náŃzy [= o których mówimy] wywracáią. WujPosŚw 1584 251; GliczApel P2.

Wyrażenie: »postyllarze rzymscy [= katolicy]«: Bo PoŃtillarze RzymŃcy Iezuitowie powiádáią/ iż nieŃzczeńliwi heretycy złámáli Ńlub y wiárę GrzegŻarnPos 1582 740v.

Cf [POSTYLISTA], [POSTYLNİK]

KO